

Sygn. akt II Cz 631/13

POSTANOWIENIE

Dnia 12 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Alicja Chrzan

SR Maciej Ejsmont (del.)

Protokolant: Agnieszka Ingram

po rozpoznaniu w dniu 12 września 2013r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z wniosku **S. W.**

przy udziale **I. K. i A. W.**

o podział majątku wspólników spółki cywilnej

na skutek zażalenia uczestniczki I. K. na rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zawarte w pkt. II postanowienia Sądu Rejonowego w Ząbkowicach Śląskich z dnia 9 maja 2013 r., sygn. akt I Ns 152/12

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt II Cz 631/13

UZASADNIENIE

Oddalając wniosek o podział majątku wspólników spółki cywilnej rozstrzygnięcie o kosztach postępowania oparto o przepis art. 520 § 1 kpc, stwierdzając, że ponoszą je wnioskodawca - będący wierzycielem osobistym jednego ze wspólników i uczestnicy postępowania.

W zażaleniu uczestniczka I. K. – domagając się zmiany postanowienia przez zasądzenie na swoją rzecz 7200 zł kosztów postępowania – zarzuciła naruszenie art. 520 kpc, ponieważ interesy uczestników były oczywiście sprzeczne, wobec czego orzeczenie w tym zakresie powinno zostać oparte o przepis art. 520 § 2 i 3 kpc.

Sąd Okręgowy zważył :

W sprawach działowych - do jakich niewątpliwie należy sprawa o podział majątku wspólników spółki cywilnej, w zasadzie nie zachodzi sprzeczność interesów, niezależnie od tego jaki dana strona zgłasza wniosek co do sposobu podziału i jakie stanowisko zajmuje w sprawie. W takim postępowaniu strony są w równym stopniu zainteresowane wynikiem postępowania, a ich interesy w zasadzie są wspólne, gdyż polegają na wyjściu ze stanu wspólności.

W niniejszej sprawie **sytuacja jest jednak szczególna**, która mogłyby prowadzić do odstąpienia od tej reguły, ponieważ z wnioskiem wystąpił **wierzyciel osobisty jednego ze wspólników spółki cywilnej**, domagając

się podziału majątku wspólników przez sprzedaż egzekucyjną nieruchomości stanowiącej współwłasność tych wspólników, co wydaje się wskazywać na oczywistą sprzeczność interesów, gdy ponadto uczestnicy wskazywali, że wobec prowadzenia egzekucji do ułamkowego udziału dłużnika, dokonywanie podziału majątku spółki nie jest konieczne, co prowadziłoby do przyjęcia jako podstawy orzeczenia o kosztach postępowania przepisu art. 520 § 3 kpc.

Jednak w ocenie sądu zastosowanie w niniejszej sprawie powinien znaleźć – poprzez art. 13 § 2 kpc – przepis art. 102 kpc.

Przepis ten wyraża zasadę słuszności w orzekaniu o kosztach, stanowiąc wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik postępowania. Ponieważ nie konkretyzuje on pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, dlatego ich kwalifikacja, przy uwzględnieniu okoliczności danej sprawy, pozostawiona jest sądowi, a zatem podstawę do jego zastosowania stanowią konkretne okoliczności danej sprawy, prowadzące do wniosku, że **mimo oddalenia żądania, obciążenie strony przegrywającej kosztami procesu byłoby niesłuszne i niesprawiedliwe**. Stanowią je zarówno fakty związane z samym procesem, jak i dotyczące sytuacji życiowej oraz stanu majątkowego stron, które podlegają ocenie przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego. Prowadzi to do wniosku, że przepis art. 102 kpc powinien być zastosowany wówczas, gdy obciążenie strony przegrywającej kosztami przeciwnika byłoby rażąco niezgodne z zasadami słuszności. Taka sytuacja zachodziła w niniejszej sprawie, gdy z jednej strony się zauważy, że wnioskodawca podejmuje wszelkie działania dla odzyskania swoich należności, co z różnych przyczyn nie przynosi efektów, natomiast skarżąca, która nawet **nie jest dłużnikiem osobistym wnioskodawcy**, jednak wobec rozwiązania spółki cywilnej uzyskała udział w prawie użytkowania wieczystego gruntu i własności budynku, sprzeciwia się dokonaniu podziału majątku spółki. Mimo oddalenia wniosku, w ocenie Sądu Okręgowego, w takiej sytuacji i przy takich stanowiskach uczestników, obciążenie wnioskodawcy kosztami postępowania byłoby zdecydowanie niesłuszne i niesprawiedliwe.

Z tych przyczyn zażalenie jako pozbawione uzasadnionych podstaw zostało oddalone / art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc i art. 13 § 2 kpc /.